

Hála Istennek, ezt a rettenetes tüzet mindenki túlélte, és senki sem sérült meg. Nyilvánvaló isteni csoda ez, amit soha nem fognak elfelejteni azok, akik átélték. Beteljesedett Isten Igéjének ígérete és biztatása:

„...Ha tűzben jársz, nem perzselődsz meg, a láng nem éget meg.” (Ézsaiás 43, 2.)

„Segítsen jobbod, és hallgass meg minket, hogy megmenekülhessenek kedveltjeid!” (Zsoltárok 108, 7.)

Farkas János Tiborné - Mónika
nővér

Kaposi Lászlóné - Anna
nővér

Azon az éjszakán **Farkas János Tiborné - Mónika**, és **Kaposi Lászlóné - Anna** nővérek voltak szolgálatban, akik hűséges követői az Úr Jézus Krisztusnak.

A két nővér a hajnali órákban gyanútlanul végezte a fekvő betegek tisztába tételét, amikor pongyolában, papucsban sietve érkezett a tetőtérből **Kovács Lászlóné - Mancika**, azzal a riasztó hírral, hogy ég a tető. Ő ugyanis arra ébredt, hogy erős géppuska-lövés szerű durranásokat hall, s amikor kinézett szobája ablakán, tűzijátékra hasonlító fényeket látott. Gyorsan felkelt, kinyitotta az ablakot, látni akarta mi történik odakint. Abban a pillanatban füsttenger özönlött a szobába. Ennek láttán lerohant a nővérekhez, tudtul adni a borzasztó helyzetet. A nővérek felkapva egy poroltót azonnal felrohantak a tüzet oltani. A gomolygó füsttenger és a kívül felcsapódó lángnyelvek meggyőzték őket arról, hogy így oltani lehetetlen.

Azonnal intézkedtek, telefonáltak a Szeretetotthon igazgatójának, Óvári Róbert testvérnek, majd a tűzoltóknak. Felülről kapott bátorsággal, bölcsességgel, hozzáfogtak az épületben lakók mentéséhez. Mindenekelőtt a tetőtérben lakókat kellett nagyon gyorsan az alsóbb szintre menekíteni. A nagy füstben és a lángoktól recsegő-ropogó tető alatt hősiesség volt szükség. Ők mindketten azzal a szeretettel végezték ezt az emberfeletti feladatot, amit Jézus Krisztustól kaptak. Eközben újra telefonáltak a tűzoltóknak, s mire azok megérkeztek, már mindenki lent volt az épület földszintjén lévő nagy aulában, ugyanis Mónika nővér a mentés megkezdésekor telefonált férjének — hogy mozgósítsa a Vóta Pusztai lakosokat is a mentésre. Ők maguk is ott laknak. Hihetetlen segítőkészségről tettek tanúságot a Vóta pusztaiak, miután nagyon hamar odaérkeztek, és az első emeletről már közös erővel vitték le, segítették le a megmentendő embereket, akiknek arra sem volt idejük, hogy felöltözzenek. Vitték őket ölben, lepedőben, matracostól, tolokocsistól, kit hogy lehetett lesegíteni a leggyorsabban.

Azt tudni kell, hogy kemény mínusz 13 fokos hideg volt, esett a hó, már napokkal előtte is. Amennyire lehetett — gyorsan előkeresett — pokrócokkal igyekeztek segíteni a hiányos öltözetű, didergő kimentetteknek. Egyre többen érkeztek a Szeretetotthon dolgozói és azok hozzátartozói, hogy segítsenek amiben csak lehet. Miközben a zord körülmények között a konferencia-pavilonban gyűjtötték össze a kimentett otthonlakókat, a tűzoltók elég nagy küszködéssel oltották a tüzet (oltóvíz szűkös volta, emelőkosaras tűzoltó kocsi hiánya, majd 2 órával későbbi érkezése), de Óvári Róbert testvér kérésére és közreműködésével az utolsó pillanatban kimentették a teljes nővérszobát: gyógyszereket, iratokat, dokumentumokat és eszközöket. Közben érkeztek a mentők, a szabadnapos betegszállítók, más, mentéssel foglalkozó egységek és a rendőrség is. Igen hamar kiérkezett Kadarkút polgármestere, akinek intézkedése folytán fűtött helyiséget, tiszta ágynakat, meleg ételt és italt kaptak a bajban lévők Kadarkúton.

Nagyon hamar megmutatkozott többek segítségével abban is, hogy a kimentetteket állapotuk szerint két csoportra osztva, a fekvő betegeket és erősen mozgáskorlátozottakat a Gyöngyöspusztai, a fent járókat a Kálmáncsai Szociális Otthon fogadta be. Február 27-től március 11-éig ott tölthettük napjainkat a szeretet, a vigasztalás, az ölelés, a simogatás, a bátorítás szolgálatával, Gyülekezetünk nevében is.

Az Úrtól kapott meggyőződésünk, hogy minden gyülekezetnek fontos feladata a „célegyenesben” segíteni az időseknek megkeresni és megtalálni az örökéletre vezető utat, akik pedig azon járnak, azokat a megmaradásban támogatni.

Makovei János és Marika